

ΑΥΣΤΡΙΑ

1.1 Λίγα λόγια για τη χώρα.

Η Αυστρία βρίσκεται στη νότια κεντρική Ευρώπη και συνορεύει με οκτώ χώρες, τη Γερμανία, την Τσεχία, τη Σλοβακία, την Ουγγαρία, τη Σλοβενία, την Ιταλία, την Ελβετία και το Λιχτενστάιν. Έχει έκταση 83.858 τμ. Η μορφολογία του εδάφους της χαρακτηρίζεται από τις ανατολικές Άλπεις, που καλύπτουν περίπου τα δύο τρίτα της επιφάνειάς της και την περιοχή του Δούναβη, ο οποίος τη διατρέχει σε μήκος περίπου 350 χιλιομέτρων (220 μίλια). Σε συνδυασμό με τις μεγάλες δασώδεις εκτάσεις (46% της επιφάνειας) δημιουργεί μία ευρύτατη ποικιλία τοπίων και κλιματολογικών συνθηκών.

Έχει ομοσπονδιακή δομή που απαρτίζεται από εννέα ανεξάρτητα ομόσπονδα κράτη. Ο πληθυσμός της ανέρχεται στα 8,1 εκ. κατοίκους. Το 98% των κατοίκων της μιλούν γερμανικά. Το μεγαλύτερο ποσοστό των Αυστριακών (78%) είναι καθολικοί, ενώ ένα 5% είναι προτεστάντες.

Η περιοχή υπήρξε ανέκαθεν οικονομικό και πολιτιστικό σταυροδρόμι. Η χώρα σήμερα, έχει ισχυρή οικονομία που στηρίζεται στη βιομηχανία της (τρόφιμα και προϊόντα πολυτελείας, μηχανολογικός εξοπλισμός, χάλυβας, χημικά, αυτοκίνητα), τη γεωργία και τις εξαγωγές (τρόφιμα, ενέργεια). Από το 1995 η Αυστρία είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει υιοθετήσει το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. [1].

.1.1 Συνθήκες και ποιότητα ζωής

- Κόστος ζωής

Η Αυστριακή οικονομία είναι ανθηρή και το βιοτικό επίπεδο υψηλό, με σημαντικές κοινωνικές παροχές. Η ανεργία έχει υποστεί τη μεγαλύτερη μείωση από τη δεκαετία του 50, με τρέχον ποσοστό ανεργίας 3,3% σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Εμπορίου και Εργασίας. Η άνοδος της οικονομίας οφείλεται κυρίως στην επέκταση του βιομηχανικού τομέα.

Το κόστος ζωής είναι ελαφρώς υψηλότερο από τον ευρωπαϊκό και βορειοαμερικανικό μέσο όρο, αλλά πάντως χαμηλότερο από τη γειτονική Ελβετία και τη Μεγάλη Βρετανία. Οι αγροτικές περιοχές προσφέρουν φτηνότερη στέγη και τροφή αλλά υψηλότερο κόστος μεταφοράς [1].

- εξεύρεση στέγης

Στις αστικές περιοχές, το ενοίκιο εξαρτάται από τη γειτονιά, την ποιότητα κατασκευής και τον εφοδιασμό του διαμερίσματος. Στις αγροτικές περιοχές, το ύψος του ενοικίου επηρεάζεται κυρίως από το έτος κατασκευής του κτιρίου, το χρόνο ενοικίασης, και από το είδος του ακινήτου που θα νοικιάσουμε, αν δηλαδή είναι διαμέρισμα ή μονοκατοικία. Η τιμή αναφέρεται στο τετραγωνικό μέτρο.

Για την εξεύρεση στέγης οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να βρουν πληροφορίες σε [2]:

- **Relocation agents.** Πρόκειται για κέντρα, τα οποία φέρνουν σε επαφή τους ενδιαφερόμενους με γραφεία αγοραπωλησίας ή ενοικίασης ακινήτων. Παρέχουν επίσης συμβουλές για τις περιοχές αναζήτησης ακινήτων, καθώς και για το πόσο συμφέρουσα είναι η αγορά ή ενοικίαση κατοικίας για μια συγκεκριμένη περίοδο.
- **Γραφεία ενοικίασης κατοικιών.** Πρόκειται για ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες κανονίζουν τη διάθεση ακινήτων προς ενοικίαση για μικρές ή μεγάλες χρονικές περιόδους. Το ενοίκιο εξαρτάται από το μέγεθος, την κατάσταση, την ηλικία και τη θέση του ακινήτου, καθώς και από την περίοδο της ενοικίασης.
- **Μεσιτικά γραφεία.** Ασχολούνται με την αγορά ακινήτων. Παρέχουν επίσης χρήσιμες πληροφορίες για πιθανή χρηματοδότηση και δάνεια από τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς οργανισμούς.
- **Μέσα μαζικής ενημέρωσης.** Πληροφορίες για την εξεύρεση στέγης παρέχονται άφθονες στους δικτυακούς τόπους των μεγάλων μεσιτικών γραφείων και στις μεγάλες εθνικές εφημερίδες της Αυστρίας και συγκεκριμένα στα φύλλα της Παρασκευής, του Σαββάτου και της Κυριακής.

ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΔΙΚΤΥΑΚΟΙ ΤΟΠΟΙ:

Γενικά :
Άλλες Ιστοσελίδες:

www.austria.gv.at
www.help.gv.at

- **Εκμάθηση γλώσσας**

Τα γερμανικά είναι η επίσημη γλώσσα της Αυστρίας, ωστόσο σε μερικούς επιχειρηματικούς και κυβερνητικούς τομείς γίνεται χρήση των αγγλικών. Πάντως για να επικοινωνήσετε με δημόσιες αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες και στους εργασιακούς χώρους θα πρέπει να μιλάτε γερμανικά. Επίσης, οι περισσότερες πληροφορίες, για κατοικία, την απασχόληση και άλλα θέματα που ενδιαφέρουν τους αλλοδαπούς, ηλεκτρονικές ή έντυπες είναι στα γερμανικά, κάποιες στα αγγλικά και πολύ λιγότερες στα γαλλικά. Οι Αυστριακοί εκτιμούν τη χρήση τη γλώσσα τους, έστω και περιορισμένα, από τους αλλοδαπούς.

Μαθήματα εκμάθησης της γερμανικής γλώσσας παρέχονται από:

- τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, σε ειδικά τμήματα

- δημοτικά κέντρα εκπαίδευσης ενηλίκων,
- δημόσια εκπαιδευτικά ινστιτούτα ή εκπαιδευτικά ινστιτούτα εγκεκριμένα από το κράτος ή
- ιδιωτικά φροντιστήρια.

Για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η παρακολούθηση των μαθημάτων στα δημόσιους οργανισμούς είναι δωρεάν.

Γενικά υπάρχει οργανωμένο δίκτυο πληροφοριών στις δημόσιες υπηρεσίες για όλα τα θέματα. Αυτές οι χρήσιμες πληροφορίες παρέχονται και από τις αυστριακές προξενικές αρχές στη χώρα σας.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι:

δημόσιες αρχές : www.help.gv.at
 Άλλες ιστοσελίδες : www.austria.gv.at

- **εκπαίδευση για τα παιδιά**

Στην Αυστρία η εκπαίδευση διακρίνεται σε υποχρεωτική πρωτοβάθμια, μετά-υποχρεωτική δευτεροβάθμια και ανώτερη.

Η **υποχρεωτική εκπαίδευση** πλήρους χρόνου διαρκεί 9 έτη για παιδιά ηλικίας μεταξύ 7 και 16 ετών. Η εκπαίδευση αυτή λαμβάνει χώρα κυρίως σε δημοτικά σχολεία (90%) και σε μικρότερο ποσοστό σε ιδιωτικά σχολεία (10%). Μετά το ένατο έτος, οι μαθητές μπορούν να επιλέξουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο δέκατο έτος. Το σχολικό έτος διαρκεί συνήθως από τη δεύτερη Δευτέρα του Αυγούστου έως τις 20 Ιουνίου περίπου.

Η υποχρεωτική εκπαίδευση στο δημοτικό σχολείο παρέχεται σε όλα τα παιδιά στην Αυστρία. Τα παιδιά εκείνα που παραμένουν τουλάχιστον 6 μήνες στη χώρα υπόκεινται επίσης στους κανονισμούς περί υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Ολόκληρη η υποχρεωτική εκπαίδευση είναι ίδια για όλους και παρέχεται δωρεάν. Τα βιβλία και το λοιπό διδακτικό υλικό παρέχονται στους μαθητές ως χρησιδάνειο.

Οι δημοτικές αρχές είναι υποχρεωμένες να προσφέρουν μαθήματα μητρικής γλώσσας σε παιδιά που κατάγονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διδασκαλία γίνεται στο δημοτικό σχολείο των μαθητών μετά το πέρας των κανονικών μαθημάτων.

Η πρόοδος των μαθητών ελέγχεται μέσω συνεχούς αξιολόγησης, παρόλο που δεν δίδονται βαθμοί μέχρι την όγδοη τάξη. Οι μαθητές προάγονται αυτόματα από τη μια τάξη στην επόμενη ανεξάρτητα από την ετήσια επίδοση. Ένας μαθητής μπορεί, εντούτοις, - με την έγκριση των γονέων του - να παρακολουθήσει για δεύτερη φορά την ίδια τάξη,

εφόσον υπάρχουν λόγοι που υπαγορεύουν ότι ο εν λόγω μαθητής θα επωφεληθεί από το μέτρο αυτό.

Όταν τελειώνουν το δημοτικό σχολείο, οι μαθητές λαμβάνουν ένα απολυτήριο πιστοποιητικό, στο οποίο αναγράφονται τα μαθήματα που διδάχθηκαν, οι τελευταίοι βαθμοί για την εργασία όλου του έτους και τα αποτελέσματα των εξετάσεων. Δεν υπάρχουν γενικές υποχρεωτικές εξετάσεις. Ο δεύτερος κύκλος της **μετά-υποχρεωτικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης** μπορεί να διακριθεί:

- στη γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεύτερου κύκλου:

Gymnasium και μαθήματα ανώτερου επιπέδου προπαρασκευαστικά εξετάσεων

- στην επαγγελματική δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεύτερου κύκλου:

αρχική επαγγελματική κατάρτιση, ανώτερου επιπέδου μαθήματα εμπορικής και τεχνικής κατεύθυνσης.

Στο Gymnasium η φοίτηση είναι τριετής, ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, συνήθως για μαθητές μεταξύ 16 και 19 ετών. Βασίζεται στην ένατη και δέκατη τάξη του Folkeskole και καταλήγει στις απολυτήριες εξετάσεις του ανώτερου δευτεροβάθμιου σχολείου από τις οποίες κρίνεται η επιτυχία στην ανώτατη εκπαίδευση. Το Gymnasium απευθύνεται σε μαθητές ικανούς να παρακολουθήσουν ακαδημαϊκές σπουδές στην ανώτατη εκπαίδευση. Μια εναλλακτική του Gymnasium είναι το Studenterkurser, στο οποίο η φοίτηση είναι διετής και απευθύνεται σε μαθητές που έχουν τελειώσει τη δέκατη τάξη και προσφέρει το ίδιο επίπεδο και τα ίδια θέματα σπουδών, όπως και το Gymnasium. Η φοίτηση στο δημόσιο γενικό ανώτερο δευτεροβάθμιο σχολείο είναι δωρεάν. Τα σχολικά βιβλία στο Gymnasium παρέχονται ως χρησιδάνειο στους μαθητές, ενώ το υπόλοιπο διδακτικό υλικό πρέπει αυτοί να το αγοράζουν.

Το σχολικό έτος τόσο στο Gymnasium, όσο και στον κύκλο HF συνήθως αρχίζει γύρω στις 15 Αυγούστου και λήγει τον Μάιο, όταν αρχίζουν οι εξετάσεις.

Μετά τη δευτεροβάθμια μετά-υποχρεωτική εκπαίδευση οι μαθητές μπορούν να προχωρήσουν στην **τριτοβάθμια εκπαίδευση**, η οποία περιλαμβάνει πανεπιστημιακές και μη πανεπιστημιακές σπουδές.

Τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διακρίνονται σε πανεπιστήμια, πανεπιστημιακά κέντρα, άλλα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης και ιδρύματα μη ακαδημαϊκής ανώτερης εκπαίδευσης στο πεδίο της επαγγελματικής (τεχνικής και εμπορικής) εκπαίδευσης.

Οι πανεπιστημιακές σπουδές περιλαμβάνουν κανονική, μακροπρόθεσμη και μεταπτυχιακή εκπαίδευση σε παραδοσιακά πανεπιστημιακά θέματα. Οι συνήθεις πανεπιστημιακές σπουδές σήμερα συνίστανται σε σπουδές που καταλήγουν στο Bachelor's degree και ακολουθούνται από διετή φοίτηση που καταλήγει στο Candidatus degree (επίπεδο Master). Τρία έτη επιβλεπόμενων μεταπτυχιακών σπουδών μετά το Master καταλήγουν στο Ph.D.

Τα άλλα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης στον πανεπιστημιακό τομέα παρέχουν εκπαίδευση και κατάρτιση σε τομείς όπως η μηχανική, η κτηνιατρική, η ιατρική, η φαρμακευτική, η αρχιτεκτονική, η μουσική, οι καλές τέχνες και οι εμπορικές σπουδές.

Τα ιδρύματα μη ακαδημαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παρέχουν σύντομους και μεσαίας διάρκειας κύκλους σπουδών, ιδιαίτερα στους τομείς των εμπορικών και τεχνικών σπουδών, της εκπαίδευσης, της κοινωνικής εργασίας και της υγείας. Ειδικά κολέγια καταρτίζουν δασκάλους για το Folkeskole. Κατά κανόνα, το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου και διαιρείται σε δύο εξάμηνα, από το Σεπτέμβριο έως τον Ιανουάριο και από το Φεβρουάριο έως το τέλος του Ιουνίου. Για την εισαγωγή στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης απαιτούνται τίτλοι ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι τίτλοι αυτοί είναι: το πιστοποιητικό απολυτήριων εξετάσεων ανώτερου δευτεροβάθμιου σχολείου, το πιστοποιητικό ανώτερων προπαρασκευαστικών εξετάσεων, το πιστοποιητικό ανώτερων εμπορικών εξετάσεων και το πιστοποιητικό ανώτερων τεχνικών εξετάσεων. Για τα μη ακαδημαϊκά ιδρύματα είναι δυνατόν, εντούτοις, να γίνουν δεκτοί σπουδαστές που δεν διαθέτουν αυτούς τους τίτλους.

Οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διαθέτουν απολυτήριο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αναγνωρισμένο ως ισοδύναμο του αυστριακού. Το σύστημα εισαγωγής για όλες τις σχολές με numerus clausus λειτουργεί βάσει του λεγόμενου συστήματος δύο ποσοστώσεων (Two Quota System), πράγμα το οποίο σημαίνει ότι υπάρχουν δύο ομάδες εισαγωγής με διαφορετικά κριτήρια και μεθόδους επιλογής. Η πρώτη ομάδα εισαγωγής επιλέγει σπουδαστές που έχουν επιτύχει υψηλό μέσο όρο στις απολυτήριες εξετάσεις. Η δεύτερη ομάδα εισαγωγής επιλέγει εκείνους τους σπουδαστές που έχουν χαμηλό μέσο όρο στις απολυτήριες εξετάσεις ή διαθέτουν εναλλακτικούς τίτλους ή ισοδύναμο αλλοδαπό τίτλο δευτεροβάθμιων σπουδών. Οι πολίτες της Ε.Ε. επιλέγονται στα πλαίσια της δεύτερης ομάδας. Αν στη χώρα καταγωγής τους απαιτείται μια επιπλέον εισαγωγική ή προπαρασκευαστική εξέταση, οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν περάσει και αυτήν.

Όσον αφορά στη γλώσσα, οι πολίτες της Ε.Ε. πρέπει να έχουν καλή γνώση των γερμανικών, όσο και των αγγλικών. Πρέπει να περάσουν το διαγώνισμα γλώσσας, το οποίο γίνεται σε εθνικά γλωσσικά κέντρα.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Σχετικές ιστοσελίδες : www.help.gv.at

1.1.1. Συνθήκες εργασίας

- Τρόποι εξεύρεσης εργασίας (links)

Η αναζήτηση μιας θέσης εργασίας στην Αυστρία είναι σχεδόν η ίδια όπως στα περισσότερα από τα άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. Βέβαια, αντίθετα από άλλα βιομηχανικά ευρωπαϊκά κράτη, η αγορά εργασίας της Αυστρίας είναι ακόμα μάλλον παραδοσιακή. Αν και υπάρχει μια αυξανόμενη τάση για χρησιμοποίηση του διαδικτύου, αυτή η διαδικασία δεν είναι δημοφιλής ούτε στους εργοδότες ούτε στους αιτούντες εργασία. Οι δύο κύριες πηγές ζήτησης και προσφοράς εργασίας είναι ο γενικός ή ειδικευμένος Αυστριακός Τύπος και η υποστηριζόμενη από το κράτος Υπηρεσία Απασχόλησης, Arbeitsmarktservice (AMS), [3].

Η εφημερίδα Der, η κύρια φιλελεύθερη εφημερίδα της Αυστρίας, είναι σημαντική πηγή πληροφόρησης και ειδικά το φύλλο της Παρασκευής. Περιέχει επίσης ένα τμήμα Karriere (σταδιοδρομίας), το οποίο προσφέρει πρακτικές συμβουλές για την απασχόληση στις αυστριακές και διεθνείς αγορές εργασίας.

Οι υπηρεσίες απασχόλησης έχουν ως γενικό στόχο μέσω της υπηρεσίας αγοράς εργασίας (Arbeitsmarktservice) να προετοιμάσουν και να διευκολύνουν την τοποθέτηση των αιτούντων εργασία και κατόπιν να εξασφαλίσουν την απασχόληση και τους ανάλογους οικονομικούς πόρους για τους εργαζομένους.

Υπάρχει επίσης η Περιφερειακή αντιπροσωπεία υπηρεσιών απασχόλησης στην οποία οι ενδιαφερόμενοι καταχωρούν αίτηση μέσω της τοπικής υπηρεσίας απασχόλησης, αρμόδιας για τη βοήθεια των πολιτών της Ε.Ε

Τέλος, τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας, που επιτρέπονται στην Αυστρία υπό ορισμένους όρους, παρατίθενται στον τηλεφωνικό κατάλογο όπου και μπορείτε να τα βρείτε [3].

Πάντως, δεν είναι ασυνήθιστο για τις αυστριακές εταιρίες να προσλαμβάνουν υπαλλήλους από ξένες χώρες, λόγω μεγάλης ζήτησης σε ειδικευμένους εργαζόμενους.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Υπηρεσίες απασχόλησης(Arbeitsmarktservice /AMS) : www.ams.or.at

Σχετικές ιστοσελίδες : www.help.gv.at

www.atmg.at

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: gerald.musger@gpa.at

- Ανεργία (ποσοστά και επίδομα ανεργίας)

Το 1997 το μέσο ποσοστό ανεργίας στην Αυστρία ήταν 7,1% ή 4,4% όπως υπολογίστηκε με βάση τα κριτήρια της Ε.Ε..[3].

Υπάρχουν τρία είδη αδειών εργασίας για αλλοδαπούς στην Αυστρία: μια περιορισμένη άδεια εργασίας (RWP), μια γενική άδεια εργασίας (GWP), και μια απεριόριστη άδεια

εργασίας (UWP). Το RWP απαιτεί θεώρηση, ισχύει για ένα έτος και επιτρέπει στον υπάλληλο να εργαστεί για μια επιχείρηση σε συγκεκριμένη θέση, εφόσον δεν υπάρχει κανένας αυστριακός πολίτης πρόθυμος και ικανός να εκτελέσει την εργασία. Τελικά, η ποσόστωση των ξένων υπαλλήλων σε σχέση με τους αυστριακούς υπαλλήλους δεν πρέπει να υπερβεί μια ορισμένη αναλογία. Αυτή η αναλογία τίθεται από την κυβέρνηση (αυτήν την περίοδο είναι 8% για τις περισσότερες βιομηχανίες). Για ειδικές θέσεις, κρίσιμες για τη λειτουργία της επιχείρησης, υπάρχουν διαφοροποιήσεις.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Υπηρεσίες απασχόλησης(Arbeitsmarktservice /AMS) : www.ams.or.at

Σχετικές ιστοσελίδες : www.help.gv.at

- Δικαιώματα εργαζομένων (ώρες εργασίας, επίσημες αργίες, άδεια, παροχές)

Σύμφωνα με το αυστριακό εργατικό δίκαιο, τα κατώτατα επίπεδα αμοιβών καθορίζονται από νόμους οι οποίοι δεσμεύουν τις συλλογικές συμβάσεις και κατ' επέκταση τις συμφωνίες της κάθε επιχείρησης. [2]..

Οι αυστριακοί νόμοι ρυθμίζουν τα ελάχιστα δικαιώματα των εργαζομένων σχετικά με το χρόνο απασχόλησης, την υγεία και την ασφάλεια, τις παροχές ανεργίας, τις άδειες, την προστασία των υπαλλήλων με ειδικές ανάγκες κ.λπ.... Υπάρχει επίσης νόμος (Arbeitsverfassungsgesetz), που καθορίζει τα δικαιώματα των ατόμων και των συμβουλίων των επιχειρήσεων. Ρυθμίζει επίσης τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας των ευρωπαϊκών συμβουλίων των επιχειρήσεων.

Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος του ιδιωτικού τομέα και καθορίζουν κανονικά τους βασικούς μισθούς, τις συμπληρωματικές πληρωμές, το χρόνο απασχόλησης και τους κανονισμούς και την ευελιξία υπερωριών, την ειδική άδεια κ.λπ. Στο δημόσιο τομέα, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας κωδικοποιούνται μέσω νόμων ή από εγκυκλίων.

Οι συμφωνίες επιχείρησης υπογράφονται από το τοπικό συμβούλιο των επιχειρήσεων και τη διαχείριση και καλύπτουν όλους τους υπαλλήλους. Το πεδίο τους καθορίζεται ακριβώς στο νόμο συνταγμάτων εργασίας.

Η μεμονωμένη σύμβαση: Οι επαγγελματίες θα διαπραγματευτούν συνήθως και θα υπογράψουν μια μεμονωμένη σύμβαση πριν αναλάβουν μια εργασία. Για να είναι σύννομη η σύμβαση είναι απαραίτητο να είναι γνωστή η συλλογική σύμβαση εργασίας και οι συμφωνίες της επιχείρησης για την αμοιβή και άλλα οφέλη, έτσι ώστε να υπάρχει

δυνατότητα διαπραγμάτευσης για τη βελτίωση των όρων εργασίας. Τα συνδικάτα παρέχουν σημαντική βοήθεια.

Μισθοί: Στην Αυστρία, ως μισθός θεωρείται η μηνιαία αμοιβή πριν την αφαίρεση του φόρου και των πληρωμών κοινωνικής ασφάλισης. Αν και δεν υπάρχει σχετικός νόμος, οι περισσότερες συλλογικές συμβάσεις εργασίας καθορίζουν 14 μηνιαίες πληρωμές ετησίως. Είναι σημαντικό να γνωρίζετε εάν ένας μισθός υπό διαπραγμάτευση συμπεριλαμβάνει ή όχι τις συμπληρωματικές συνταξιοδοτικές εισφορές, και εάν οι υπερωρίες είναι πρόσθετες.

Οι στατιστικές έρευνες αμοιβών γίνονται και δημοσιεύονται από τις δημόσιες ασφαλιστικές αρχές, τις οργανώσεις των εργοδοτών, και τα συνδικάτα. Το σχετικό συνδικάτο θα σας παράσχει τις καλύτερες δυνατές οδηγίες λαμβάνοντας υπόψη την εκπαίδευσή σας, τη θέση και την τρέχουσα κατάσταση αγοράς εργασίας. Το μέσο ακαθάριστο μηνιαίο εισόδημα των μισθωτών ανέρχεται σε 28.700 Schillings (έναντι 28.200 Schillings που ήταν το προηγούμενο έτος) [3].

Ώρες απασχόλησης: Ο χρόνος κανονικής απασχόλησης είναι 40 ώρες την εβδομάδα, αλλά υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας με 38,5 ή 37 ώρες. Μία εργάσιμη ημέρα αποτελείται από οκτώ ώρες και το ωράριο αρχίζει συνήθως στις 8 και 9:30 και είναι συνεχόμενο. Ο νόμος επιτρέπει μέγιστο κανονικό ωράριο απασχόλησης 9 έως 10 ωρών ημερησίως. Υπάρχει ένα μεσημεριανό διάλειμμα με διάρκεια, τουλάχιστον 30 λεπτών. Για τους δημόσιους υπαλλήλους, τα μεσημεριανά διαλείμματα πληρώνονται όπως οι ώρες απασχόλησης, ενώ για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους αυτό δεν ισχύει κανονικά, αλλά κατά περίπτωση. Οι υπερωρίες είναι συνηθισμένο φαινόμενο, ειδικά στις μεγάλες επιχειρήσεις και έχουν υψηλές αποζημιώσεις. Για τους επαγγελματίες η πραγματική μέση εβδομάδα εργασίας έχει πολύ μεγάλες παραλλαγές. Γι' αυτό απαιτείται σαφής συμφωνία ως προς το εάν η πληρωμή για τις υπερωρίες συμπεριλαμβάνεται ή όχι στο μηνιαίο μισθό σας ή εάν οι υπερωρίες πληρώνονται χωριστά, καθώς και στον τρόπο αποζημίωσης. Σε περίπτωση, μη οικονομικής αποζημίωσης πρέπει να αναφερθείτε στη συλλογική σύμβαση εργασίας για να δείτε τη συναλλαγματική αντιστάθμιση ωρών. Η παιδική εργασία είναι απαγορευμένη. Οι νέοι, οι γυναίκες και οι μητέρες απολαμβάνουν την ειδική προστασία ως εργαζόμενοι. Οι επιθεωρητές εργασίας ελέγχουν τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς εφαρμόσιμους στη θέση εργασίας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για να καταπολεμηθεί η βιομηχανική ασθένεια και τα βιομηχανικά ατυχήματα) [2].

Ετήσια άδεια: Σύμφωνα με το νόμο έχετε δικαίωμα τουλάχιστον στις διακοπές 5 εβδομάδων ετησίως, οι οποίες ανέρχονται σε 6 εβδομάδες μετά από 25 έτη υπηρεσίας. Οι μητέρες δεν μπορούν να απασχοληθούν οκτώ εβδομάδες πριν και μετά από μια

γέννηση. Οι γονείς έχουν δικαίωμα να πάρουν γονική άδεια δύο ετών (από την ημέρα της γέννησης). Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο γονέας λαμβάνει τα οφέλη μητρότητας και δεν μπορεί να απολυθεί από την εργασία του/της.

Απόλυση: Η περίοδος ειδοποίησης εξαρτάται από τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας, όπως και το θέμα μιας ειδικής αποζημίωση όταν σταματά ο εργοδότης τη σύμβαση. Τα συμβούλια των επιχειρήσεων έχουν ειδικά δικαιώματα στην περίπτωση των προγραμματισμένων απολύσεων. Οι απολυμένοι υπάλληλοι έχουν επίσης το δικαίωμα άσκησης έφεσης κατά της απόλυσης.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Υπηρεσίες απασχόλησης(Arbeitsmarktservice /AMS) : www.ams.or.at

Σχετικές ιστοσελίδες : www.help.gv.at

- Εκπροσώπηση μηχανικών (σύλλογοι, οργανισμοί, επιμελητήρια)

Για αναλυτικές πληροφορίες, ειδικά σε ποιο συνδικάτο θα πρέπει να οργανωθείτε, μην διστάσετε να απευθυνθείτε ηλεκτρονικά στην Αυστριακή Ομοσπονδία ÖGB, ή να έρθετε σε επαφή με την αντιπροσωπία του Eurocadres στην Αυστρία. Η ÖGB υπέγραψε το χάρτη πλαισίου του Eurocadres για τον κινούμενο πολίτη και τα κράτη μέλη της Ε.Ε. το 2000, σε σχέση με τα συνδικάτα, τα οποία θα βρίσκονται υπό την ομπρέλα της Αυστριακής Ομοσπονδίας και θα έχουν υπό την προστασία τους, εργαζομένους ανάλογα με τον τομέα απασχόλησης τους(ιδιωτικό, δημόσιο κλπ.). Ενδεικτικά συνδικάτα στην Αυστρία είναι τα ακόλουθα :

- Gewerkschaft der Privatangestellten (υπάλληλοι του ιδιωτικού τομέα)
- Gewerkschaft der Öffentlichen Bediensteten (ομοσπονδιακές δημόσιες υπηρεσίες, εκπαίδευση κ.λ.π.)
- Gewerkschaft der Post- und Fernmeldebediensteten (δημόσιο ταχυδρομείο και τηλεπικοινωνίες)
- Gewerkschaft der Eisenbahner (υπηρεσίες σιδηροδρόμων)
- Gewerkschaft der Gemeindebediensteten (τοπικές δημόσιες υπηρεσίες)
- Gewerkschaft Kunst-Medien-freie Berufe (τέχνη –MME) [3].

Ο κύριος φορέας εκπροσώπησης των μηχανικών είναι η « **Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων**»,(ÖIAV), η οποία έχει έδρα στη Βιέννη. Η δραστηριότητά της επεκτείνεται σε ολόκληρο το ομοσπονδιακό έδαφος και διαιρείται περιφερειακά σε ανεξάρτητες ενώσεις οι οποίες κατανέμονται σε ομάδες με βάση τις ειδικότητες των μηχανικών. Το ÖIAV είναι μη κερδοσκοπική ένωση, η οποία έχει ως στόχο να προωθήσει την ασφαλή και σωστή εφαρμογή της τεχνολογίας μέσω των μελών της μηχανικών, ώστε να είναι χρήσιμοι για το κοινωνικό σύνολο. Για την επίτευξη του στόχου της παρέχει στους μηχανικούς περαιτέρω εκπαίδευση σε τεχνικά θέματα ώστε να αυξηθεί η κατάρτιση τους και η επαγγελματική τους ικανότητα. Επιπλέον για τα μέλη της, μηχανικούς και αρχιτέκτονες, η ένωση έχει ως σκοπό όχι μόνο την τεχνική κατάρτιση τους, αλλά και την προώθηση κοινών

ενδιαφερόντων σε επίπεδο επιστημονικό και πολιτιστικό. Επίσης, στο έργο του ÖIAV περιλαμβάνεται η διαφύλαξη των κοινών συμφερόντων των μηχανικών και των αρχιτεκτόνων και η αύξηση της επαγγελματικής φήμης τους μέσα από συνέδρια, διαλέξεις, σεμινάρια ειδικών γνώσεων και ιδιαίτερα τεχνικής γενικής εκπαίδευσης, τα οποία συντελούν στην ανταλλαγή εμπειριών, γνώσεων και σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων που ασχολούνται με την τεχνολογία. Πολύτιμος βοηθός στην προσπάθεια αυτή είναι και η καθοδήγηση που παρέχεται από την υπάρχουσα εξειδικευμένη, σε τεχνικά κυρίως θέματα, βιβλιοθήκη [4].

Εκτός από την Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων", (ÖIAV), υπάρχει στην χώρα από το 1946 και η **Αυστριακή Ένωση Μηχανικών (VOI)**, η οποία αποτελεί την ένωση των τεχνικών μηχανικών, αποφοίτων των Ανωτέρων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων (Higher Technical Schools=HTL), των οποίων η εκπαίδευση ολοκληρώνεται με πρακτική άσκηση τριών(3) ετών στην παραγωγή [11].

Επίσης στην Αυστρία υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία των Εθνικών Ενώσεων των Μηχανικών (**FEANI**), στην οποία μπορούν να απευθυνθούν οι μηχανικοί της χώρας για απόκτηση του τίτλου του Ευρωπαϊκού Μηχανικού (Eur-Ing). Ο αρχικός έλεγχος της αίτησης με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά γίνεται από την εθνική επιτροπή του FEANI και κατόπιν μεταφέρονται προς την αρμόδια Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Βρυξέλλες [6].

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAV) : www.oiaiv.at

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών (VOI) : www.voi.at

Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία των Εθνικών Ενώσεων των Μηχανικών (FEANI) www.feani.org.at

Αυστριακή ομοσπονδία του συνδικάτου : www.oegb.or.at

Υπηρεσίες απασχόλησης(Arbeitsmarktservice /AMS) : www.ams.or.at

Σχετικές ιστοσελίδες : www.help.gv.at

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο : Eurocadres / gerald.musger@gpa.at
Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAV) / office@oiaiv.at
Αυστριακή Ένωση Μηχανικών (VOI) / voi@voi.at

1.2. Αναγνώριση πτυχίων

2.2.1. Μηχανικοί

2.2.1.1. Σπουδές – τίτλοι – ειδικότητες

Οι προπτυχιακές πανεπιστημιακές σπουδές του μηχανικού στην Αυστρία οδηγούν στην απονομή του «πτυχίου στην επιστήμη του μηχανικού». Τα προγράμματα σπουδών διαρκούν συνήθως δέκα εξάμηνα (πέντε έτη). Σε κάποιες από τις ειδικότητες απαιτείται πρακτική άσκηση σε βιομηχανίες ή τεχνικές εταιρείες αντίστοιχα, διάρκειας ενός έτους.

Οι ειδικότητες των μηχανικών είναι του [7]:

- πολιτικού μηχανικού,
- ηλεκτρονικού μηχανικού,
- ηλεκτρολόγου μηχανικού,
- χημικού μηχανικού,
- μηχανολόγου μηχανικού,
- μηχανικού παραγωγής,
- μηχανικού μεταλλείων
- μηχανικού ορυχείων
- μηχανικού πετρελαίου
- μηχανικού αερίων καυσίμων
- μηχανικού πληροφορικής
- μηχανικού Υδραυλικής και Διαχείρισης νερού
- μηχανικού οικονομολόγου σε κατασκευές
- μηχανικού οικονομολόγου στη μηχανολογία
- μηχανικού οικονομολόγου στην τεχνική χημεία

Οι ειδικότητες που απαιτούν πιστοποίηση πρακτικής άσκησης είναι του τομέα των κατασκευών, του οικονομολόγου μηχανικού κατασκευών, του μηχανικού Υδραυλικής και Διαχείρισης νερού.

Οι αυστριακοί μηχανικοί εκπαιδεύονται στη μηχανική, εφαρμοσμένη μηχανική, την ηλεκτρονική εφαρμοσμένη μηχανική, τα έργα πολιτικού μηχανικού, τη χημεία και τη βιολογία, και την αγροτική εφαρμοσμένη μηχανική. Η μηχανική και η εφαρμοσμένη μηχανική είναι ένας σημαντικός τομέας που τροφοδοτεί τη αυστριακή βιομηχανία με στελέχη και νέες τεχνολογίες, γι' αυτό η αυστριακή κυβέρνηση υποστηρίζει θερμά τις πρωτοβουλίες και τα σχετικά προγράμματα. Επειδή μερικοί από τους κορυφαίους εκπροσώπους της αυτοκινητοβιομηχανίας λειτουργούν στην Αυστρία, δίνεται μεγάλη έμφαση στην παραγωγή μηχανών. Λόγω των μεγάλων απαιτήσεων της αυστριακής βιομηχανίας σε εξειδικευμένα στελέχη υπάρχει σημαντική ζήτηση για ξένους ειδικούς και πεπειραμένους μηχανικούς [9].

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAB) : www.oiab.at

Αυστριακή Ένωση τεχνικών μηχανικών (VOI) : www.voi.at

Σχετικές ιστοσελίδες : www.goinglobal.com/

2.2.1.2. Άδεια άσκησης επαγγέλματος, φορείς και τρόπος που την παρέχουν

Λόγω της συμμετοχής της Αυστρίας στην Ε.Ε., τα ξένα πτυχία γίνονται αποδεκτά και ίσα με τα αντίστοιχα αυστριακά. Προς το παρόν, γίνεται προσπάθεια να προωθηθεί η χρήση του τίτλου Ευρωπαϊού Μηχανικού (Eur-Ing) προκειμένου να τυποποιηθούν οι πιστοποιήσεις και να εξαλειφτούν οι διαφορές στις απαιτήσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών [9].

Το επάγγελμα του μηχανικού, εκτός από το γενικό πλαίσιο αναγνώρισης πτυχίων, υπόκειται σε ιδιαίτερους κανόνες στην Αυστρία. Για να ασκηθεί απαιτείται κατά κανόνα η χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος από το αντίστοιχο επιμελητήριο, όπου ανήκει η έδρα του [7]. Οι μηχανικοί είναι υποχρεωμένοι να εγγραφούν στο επιμελητήριο της περιοχής όπου ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Υπάρχουν επιμελητήρια Αρχιτεκτόνων και Συμβούλων μηχανικών στην Βιέννη, στο Γκρατς, στο Λιντς και στο Ίνσμπρουκ.

Απαιτούμενα δικαιολογητικά που πρέπει να κατατεθούν είναι :

- 1) Σχετική αίτηση
- 2) Πιστοποιητικό υπηκοότητας
- 3) Πιστοποιητικά εξέτασης του μηχανικού ή δικαιολογητικά που απαλλάσσουν τον ενδιαφερόμενο από αυτήν
- 4) Πιστοποιητικό διδακτορικού, όταν υπάρχει
- 5) Πτυχίο του κράτους προέλευσης και παράβολα
- 6) Πιστοποιητικό διαγωγής από την αστυνομία και παράβολο
- 7) Παράβολο για την έκδοση της βεβαίωσης απονομής από το Υπουργείο (μόνο για τις ειδικές περιπτώσεις), όπου απαιτείται η πιστοποίηση πρακτικής άσκησης.

Μετά από τη λήψη της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος υποχρεούνται όλοι να έχουν σφραγίδα. Όταν ζητηθεί διακοπή της ασκήσεως του επαγγέλματος, απαγορεύεται να κάνουν χρήση της σφραγίδας και πρέπει να υποβάλουν νέα σχετική δήλωση.

2.2.1.3 Αναγνώριση και ισοτιμία πτυχίων

Σε γενικές γραμμές, κάθε μηχανικός έχει το δικαίωμα να επωφεληθεί από την αναγνώριση των πτυχίων σύμφωνα με τις Κοινοτικές Οδηγίες, αν οι επαγγελματικοί τίτλοι τού επιτρέπουν να ασκήσει το επάγγελμα του μηχανικού στη χώρα προέλευσης. Αντικείμενο της αναγνώρισης αποτελεί ο τίτλος ή το σύνολο των τίτλων που δίνουν πρόσβαση στο επάγγελμα του μηχανικού στο κράτος μέλος προέλευσης (για παράδειγμα, πανεπιστημιακό πτυχίο + επαγγελματική εμπειρία) [5].

Το κράτος υποδοχής μπορεί να ζητήσει την υποβολή σε περίοδο άσκησης ή εξετάσεις καταλληλότητας, (κατ' επιλογή του υποψηφίου), εφόσον υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές μεταξύ της εκπαίδευσης στη χώρα προέλευσης και στο κράτος υποδοχής. Η ύπαρξη τέτοιων διαφορών δικαιολογεί την εφαρμογή μέτρων αντιστάθμισης, αλλά δεν δικαιολογεί (εφόσον πληρούνται οι άλλες προϋποθέσεις) την άρνηση της αναγνώρισης [5].

Στην περίπτωση αυτή οι αρχές της χώρας υποδοχής έχουν προθεσμία τεσσάρων μηνών για να απαντήσουν στην αίτηση για αναγνώριση των προσόντων. Σε περίπτωση άρνησης, η απόφαση θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη και δίνεται η δυνατότητα προσφυγής στη δικαιοσύνη σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες στη χώρα υποδοχής. Η έλλειψη απόφασης εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως έμμεση απόρριψη. Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα δεν έχουν τη δυνατότητα να ακυρώσουν διοικητικές αποφάσεις που έχουν λάβει οι εθνικές αρχές. Μόνο τα αρμόδια εθνικά όργανα μπορούν να ακυρώσουν μια απόφαση απόρριψης της αίτησης για την αναγνώριση των επαγγελματικών σας πτυχίων. Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου περιορίζονται στο να αναγνωρίσουν την παράβαση ενός κράτους λόγω κακής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου ή της ύπαρξης εθνικής νομοθεσίας που είναι ασυμβίβαστη με το κοινοτικό δίκαιο. Εναπόκειται στις αρχές του εν λόγω κράτους να τροποποιηθούν οι μεμονωμένες αποφάσεις που έχουν λάβει σύμφωνα με πρακτική ή νομοθεσία που έχει καταδικαστεί από το Δικαστήριο [5].

Μετά την αναγνώριση των επαγγελματικών τίτλων, μπορεί να υποβληθεί υποψηφιότητα για θέση μηχανικού, με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους κατόχους των τοπικών τίτλων

Κείμενα αναφοράς: Οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ+οδηγός για το γενικό σύστημα επαγγελματικών πτυχίων.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAV) : www.oiaiv.at

2.2.2. Αρχιτέκτονες

2.2.2.1. Σπουδές – τίτλοι – ειδικότητες

Οι σπουδές είναι αντίστοιχες με των μηχανικών και απαιτείται πρακτική άσκηση διάρκειας ενός έτους πριν την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος [7].

2.2.2.2. Άδεια άσκησης επαγγέλματος, φορείς και τρόπος που την παρέχουν

Η αρχιτεκτονική και το επάγγελμα του αρχιτέκτονα υπόκεινται σε ιδιαίτερους κανόνες στην Αυστρία, συνεπώς για να ασκηθεί απαιτείται κατά κανόνα η χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος από το αντίστοιχο επιμελητήριο, όπου ανήκει η έδρα του[7]. Οι μηχανικοί είναι υποχρεωμένοι να γραφούν στο επιμελητήριο της πόλης όπου εδρεύει αυτό σε σχέση με τη έδρα που θα ασκήσουν τη δραστηριότητα τους. Υπάρχουν επιμελητήρια Αρχιτεκτόνων και Συμβούλων μηχανικών στην Βιέννη, στο Γκρατς, στο Λιντς και στο Ίνσμπρουκ.

Απαιτούμενα δικαιολογητικά που πρέπει να κατατεθούν είναι :

- 1) Σχετική αίτηση
- 2) Πιστοποιητικό υπηκοότητας
- 3) Πιστοποιητικά εξέτασης του μηχανικού ή δικαιολογητικά που απαλλάσσουν τον ενδιαφερόμενο από αυτήν
- 4) Πιστοποιητικό διδακτορικού, όταν υπάρχει
- 5) Διατύπωση όρκου του κράτους και παράβολο
- 6) Πιστοποιητικό διαγωγής από την αστυνομία και παράβολο
- 7) Παράβολο για την έκδοση της βεβαίωσης απονομής από το Υπουργείο (μόνο για τις ειδικές περιπτώσεις), όπου απαιτείται η πιστοποίηση πρακτικής άσκησης.

Μετά από τη λήψη της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος υποχρεούνται όλοι να έχουν σφραγίδα. Όταν ζητηθεί διακοπή της ασκήσεως του επαγγέλματος, απαγορεύεται να κάνουν χρήση της σφραγίδας και πρέπει να υποβάλουν νέα σχετική δήλωση.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAV) : www.oiaiv.at

2.2.2.3. Αναγνώριση και ισοτιμία πτυχίων

Το επάγγελμα του αρχιτέκτονα στην Ευρωπαϊκή Ένωση καλύπτεται από την οδηγία 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985. Για την αναγνώρισή του βάσει της οδηγίας αυτής, θα πρέπει τα σχετικά τυπικά προσόντα να προβλέπονται στο άρθρο 11 της οδηγίας ή στην ανακοίνωση που προβλέπεται από το άρθρο 7 [5].

Ωστόσο, η εν λόγω οδηγία δεν περιέχει πλήρη εναρμόνιση της εκπαίδευσης για αρχιτέκτονες. Μπορούν συνεπώς να υπάρχουν και άλλα προγράμματα σπουδών αρχιτεκτονικής που δεν συμφωνούν με την οδηγία αυτή, αλλά είναι απόλυτα νόμιμα. Οι σπουδές αυτές (και τα σχετικά πτυχία που τις επιβεβαιώνουν) μπορούν να αναγνωριστούν βάσει του άρθρου 52 της συνθήκης ΕΚ, όπως ερμηνεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην απόφασή του της 7ης Μαΐου 1991 στην υπόθεση C-340/89 «Βλασσοπούλου». Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή το κράτος μέλος υποδοχής είναι υποχρεωμένο να λάβει υπόψη, όταν του υποβάλλεται αίτηση άσκησης επαγγέλματος που υπόκειται σε κανόνες από την πλευρά μετακινούμενου, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκεί το ίδιο επάγγελμα στο κράτος καταγωγής ή προέλευσης, τα πτυχία, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που κατέχει ο υποψήφιος, καθώς και την επαγγελματική του πείρα. Εάν αυτά τα τυπικά προσόντα ισοδυναμούν με αυτά που απαιτεί η εθνική νομοθεσία για την άσκηση του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα θα πρέπει να παρέχεται η ίδια άδεια και στον μετακινούμενο. Εάν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, θα πρέπει να του δοθεί η δυνατότητα να καλύψει τα κενά της εκπαίδευσής του. Τελικά, οποιαδήποτε διοικητική απόφαση θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να δίνει τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής, ώστε να ελεγχθεί αν είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο [5].

Η αναγνώριση που προβλέπεται από την οδηγία (καθώς κι αυτή που βασίζεται απευθείας στο άρθρο 52 της συνθήκης ΕΚ) δεν ισχύει για πτυχία που έχουν αποκτηθεί από υπηκόους της Κοινότητας σε κράτος εκτός της Ένωσης. Όταν το πτυχίο έχει αποκτηθεί σε τρίτη χώρα η αναγνώρισή του είναι προαιρετική και εμπίπτει στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους. Η αναγνώριση ενός πτυχίου τρίτης χώρας από ένα κράτος μέλος δεν υποχρεώνει και τα άλλα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν το πτυχίο αυτό. Ο νομικός ορισμός της αρχιτεκτονικής, καθώς και το νομικό καθεστώς του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα (για παράδειγμα δικαιώματα, υποχρεώσεις, αρμοδιότητες, ασυμβίβαστο) καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής. Συνεπώς, το νομικό καθεστώς του μετακινούμενου θα είναι το ίδιο με αυτό των επαγγελματιών που έχουν αποκτήσει τα τυπικά προσόντα τους στο κράτος μέλος υποδοχής. Αυτό μπορεί να έχει ως συνέπεια να μην διαθέτει ο μετακινούμενος στο κράτος υποδοχής ορισμένες αρμοδιότητες που είχε στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης [5].

Για να πάρετε άδεια, ο φάκελος θα πρέπει να υποβληθεί στο τεχνικό επιμελητήριο (Architekten- und Ingenieurkonsulentenkammer) της περιοχής που επιθυμείτε να ασκήσετε την δραστηριότητά σας.

Στις αρμόδιες αρχές πρέπει να υποβάλετε τα παρακάτω έγγραφα:

- αποδεικτικό στοιχείο ότι ο ενδιαφερόμενος είναι εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος όπου ασκεί το επάγγελμά του σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία·
- πτυχίο, πιστοποιητικό ή άλλο έγγραφο σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 11 της «οδηγίας περί της αρχιτεκτονικής»·
- πιστοποιητικό από την αρμόδια αρχή της χώρας προέλευσης που θα βεβαιώνει επαγγελματική πείρα τριών τουλάχιστον ετών·
- πιστοποιητικό ότι δεν έχετε κηρύξει πτώχευση μέσα στα 5 τελευταία έτη και αντίγραφο ποινικού μητρώου (τα δύο αυτά πιστοποιητικά θα πρέπει να έχουν εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες)·
- έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η ιθαγένειά σας.

Σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, θα πρέπει να περιγράψετε τις υπηρεσίες που θα παρέχετε εάν περιλαμβάνουν την υλοποίηση σχεδίου στην αυστριακή επικράτεια, να παρουσιάσετε βεβαίωση μόνιμης άσκησης της αρχιτεκτονικής στο κράτος εγκατάστασης και δήλωση μη διαμονής στην Αυστρία. Σε κάθε περίπτωση, για την παροχή υπηρεσιών, οι διαδικασίες θα πρέπει να είναι ελαστικές και ταχείες και η εγγραφή στο επιμελητήριο σχεδόν αυτόματη[5].

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

Αυστριακή Ένωση Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAB) : www.oiab.at

2.3. Εργασιακές σχέσεις

2.3.1. Μηχανικοί

Οι μηχανικοί στην Αυστρία μπορούν να απορροφηθούν στη βιομηχανία, στις κατασκευές, σε ιδιωτικές εταιρίες, στο δημόσιο τομέα ή να ασκήσουν ελεύθερο επάγγελμα. Στον ιδιωτικό τομέα οι μισθοί καθορίζονται από την ελεύθερη αγορά, ενώ στο δημόσιο καθορίζονται από συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Η εθνική νομοθεσία αναφορικά με την κατασκευή δημοσίων έργων ή άλλων ειδικών θεμάτων μπορεί να βρεθεί στην ιστοσελίδα της διαδικτυακής υπηρεσίας αναζήτησης νομικών πληροφοριών.

2.3.2. Αρχιτέκτονες

Οι αρχιτέκτονες στην Αυστρία μπορούν να εργαστούν σε τεχνικές εταιρίες ή γραφεία, στο δημόσιο τομέα ή να ασκήσουν ελεύθερο επάγγελμα. Στον ιδιωτικό τομέα οι αποδοχές τους προσδιορίζονται με ιδιωτικά συμφωνητικά, ενώ στο δημόσιο τομέα ισχύουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Για τη συμμετοχή σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα είναι απαραίτητη η εγγραφή στην Αυστριακή Ένωση των Αρχιτεκτόνων, η οποία είναι συνήθως ο φορέας υλοποίησης και επόπτευσης των διαγωνισμών .

2.3. Ασφάλιση μηχανικών

Κοινωνική ασφάλιση

Η κοινωνική ασφάλιση στην Αυστρία προβλέπει σύστημα για τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους η συμμετοχή στα οποία είναι υποχρεωτική.

Η κάλυψη που παρέχεται στους μισθωτούς αφορά τους παρακάτω κλάδους : ασθένειας, εγκυμοσύνης, μητρότητας και γονικής άδειας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, αναπηρίας, γήρατος, παροχών προς τους επιζώντες, ανεργίας και οικογενειακών παροχών.

Τα συστήματα ασφάλισης των αυτοαπασχολούμενων προβλέπουν παροχές όπως ασθένειας, εγκυμοσύνης και μητρότητας καταβαλλόμενες σε είδος, παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, αναπηρίας, γήρατος, παροχών προς τους επιζώντες και οικογενειακές παροχές.

Μόλις ξεκινήσετε εργασία στην Αυστρία, ο εργοδότης προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για την εγγραφή του εργαζόμενου στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης (εκτός από την περίπτωση των εργαζομένων με μερική απασχόληση, όπου ισχύουν ειδικοί κανόνες). Η εγγραφή πραγματοποιείται στο ταμείο υγείας, το οποίο παρέχει ασφάλεια έναντι ατυχήματος, ασφάλιση συνταξιοδότησης και επίσης ασφάλιση σε περίπτωση ανεργίας. Ο εργαζόμενος αποκτά αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης στον οποίο καταχωρούνται ο χρόνος ασφάλισης και οι υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται από τις αποδοχές του εργαζόμενου. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εγγραφής, ο εργοδότης δίνει ένα αντίγραφο της βεβαίωσης εγγραφής που εκδίδει το ταμείο υγείας στον εργαζόμενο [5].

Στην Αυστρία υπάρχουν οι ανάλογες ασφαλιστικές εισφορές αντίστοιχες με τον τύπο κινδύνου που καλύπτουν. Το ποσοστό εισφοράς του εργαζόμενου στο σύστημα ασφάλειας είναι αυτήν την περίοδο 21% του εισοδήματός του, ενώ το ποσοστό εισφοράς του εργοδότη είναι 30% επιπλέον.

Ασφάλεια ασθένειας

Η συμμετοχή είναι η ίδια για όλα τα συστήματα ασφάλισης. Το ποσοστό είναι διαφορετικό για τους μισθωτούς και τους εργαζομένους σε χειρονακτικές εργασίες. Το 2003 ήταν 6,9% των αποδοχών τους για τους μισθωτούς και 7,6% για τους εργαζομένους σε χειρονακτικές εργασίες. Το μισό της εισφοράς αυτής πληρώνεται από τον εργαζόμενο και το μισό από τον εργοδότη. Στην περίπτωση των ανέργων, οι εισφορές καταβάλλονται από το ταμείο ανεργίας.

Τα πρόσωπα που είναι ασφαλισμένα ως ελεύθεροι επαγγελματίες καταβάλλουν τις εισφορές τους οι ίδιοι.

Ασφάλεια ατυχήματος

Η εισφορά του εργαζομένου είναι 1,4% των αποδοχών του, ενώ ολόκληρο το ποσό καταβάλλεται από τον εργοδότη.

Συνταξιοδοτική ασφάλεια

Η εισφορά για την συνταξιοδοτική ασφάλεια είναι 22,8% (2003) των αποδοχών του εργαζομένου, από την οποία το 12,55% πληρώνεται από τον εργοδότη και το 10,25% από τον εργαζόμενο. Τα πρόσωπα που είναι ασφαλισμένα ως ελεύθεροι επαγγελματίες καταβάλλουν το πλήρες ποσό. Όταν πρόκειται για ανέργους, το ταμείο ανεργίας καταβάλλει τις υποχρεωτικές εισφορές για την συνταξιοδοτική ασφάλεια.

Ασφάλεια ανεργίας

Το 2003, η εισφορά ήταν 6,0% των αποδοχών, από το οποίο το μισό πληρώνεται από τον εργοδότη και το μισό από τον εργαζόμενο. Για να πάρει ο εργαζόμενος το επίδομα ανεργίας πρέπει να απευθυνθεί στα τοπικά γραφεία του οργανισμού απασχόλησης εργατικού δυναμικού (Arbeitsmarktservice).

Σε γενικές γραμμές, οποιοσδήποτε έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις εγκαταστάσεις που παρέχονται από την υγειονομική υπηρεσία της Αυστρίας (σε περίπτωση ασθένειας και μητρότητα, προληπτικές εξετάσεις, ιατρική περίθαλψη, φάρμακα και παροχές ιατροφαρμακευτικής συνδρομής, οδοντικές εργασίες, περίθαλψη νοσοκομείων) συμπεριλαμβανομένων και των μελών των χωρών της Ε.Ε.. Οι ασφαλιστικές εισφορές και καλύψεις είναι διαθέσιμες στις τοπικές ασφαλιστικές αρχές (Gebietskrankenkasse). Εάν ο εργοδότης σας, σας στέλνει στο εξωτερικό, πρέπει να παρέχει σε σας τη απαραίτητη ασφάλεια. Οι δαπάνες καθορίζονται με βάση την κοινωνική ασφάλεια της Αυστρίας ή σε περιπτώσεις δυσκολίας με βάση την κοινωνική ευημερία.

Για μερικές από τις ιατρικές υπηρεσίες πρέπει να πληρώσετε (παραδείγματος χάριν για τις οδοντιατρικές εργασίες όπως οι κορώνες ή για τους γιατρούς ή τα νοσοκομεία που

δεν έχουν συμβάσεις με τα ταμεία υγείας των αντίστοιχων ασφαλιστικών φορέων), αλλά θα πάρετε μέρος του ποσού που πληρώσατε από το ταμείο του ασφαλιστικού σας φορέα. Σε περίπτωση νοσηλείας σας στο νοσοκομείο, θα πρέπει να πληρώσετε μια μικρή καθημερινή δαπάνη σύμφωνα με το μισθό σας, η οποία είναι επιπλέον της εισφοράς του ασφαλιστικού ταμείου σας.

Εάν ο εργαζόμενος καταστεί ακατάλληλος για την εργασία λόγω ασθένειας, έχει το δικαίωμα να πάρει πλήρες το μισθό του για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και έπειτα να λάβει μέρος του μισθού σύμφωνα με το ασφαλιστικό καθεστώς της χώρας.

Οι γυναίκες έχουν επίσης δικαίωμα στα αντίστοιχα οφέλη υγείας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και κατά τη διάρκεια μετά τον τοκετό. Οι εγκυμονούσες πρέπει να λάβουν μια κάρτα μητρότητας, η οποία περιέχει τις πληροφορίες για τις απαραίτητες εξετάσεις πριν και μετά από τον τοκετό [8].

2.4. Φορολόγηση μηχανικών

Φορολογία (Αυστρία)

Εάν κατοικείτε στην Αυστρία, θα πρέπει να πληρώσετε το φόρο εισοδήματος στο συνολικό εισόδημά σας εκεί, από όποια χώρα και αν προέρχεται. Η Αυστρία, εντούτοις, έχει συμμετάσχει στις συμφωνίες με όλα τα άλλα κράτη μέλη που έχουν ως σκοπό να σας βοηθήσουν να αποφύγετε τη φορολόγηση του ιδίου εισοδήματος στις διαφορετικές χώρες. Ο φόρος πληρώνεται στην χώρα της κατοικίας ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία το εισόδημα έχει αποκτηθεί [5].

Ο φόρος εισοδήματος είναι βασισμένος στο φορολογήσιμο εισόδημα που αποκτάται κατά τη διάρκεια ενός φορολογικού (ημερολογιακού) έτους και το οποίο προέρχεται από τις ακόλουθες πηγές: αγροτική ή δασική εκμετάλλευση, ελεύθερα επαγγέλματα και παροχή άλλων ανεξάρτητων υπηρεσιών, μισθοί, κεφάλαιο, ενοίκια και δικαιώματα και ορισμένες άλλες ειδικές μορφές εισοδήματος. Τα εισοδήματα που δεν εμπίπτουν σε μια από αυτές τις κατηγορίες δεν υπόκεινται σε φορολογία. Τα κέρδη από εκποιήσεις δεν συμπεριλαμβάνονται γενικώς στο φορολογητέο εισόδημα, πλην των κερδών από εμπορικές συναλλαγές, κερδοσκοπικές πράξεις και την πώληση μετοχών ή ομόλογων. Ο φόρος εισοδήματος είναι προοδευτικός. Κατά τον υπολογισμό του, δικαιούσθε

ελάχιστης φοροαπαλλαγής, η οποία μπορεί να αυξηθεί ανάλογα με την προσωπική σας κατάσταση. Επίσης, ορισμένες δαπάνες μπορούν να εκπέσουν από το φορολογητέο εισόδημά σας.

Ο φόρος του εισοδήματος από την απασχόληση παρακρατείτε από τον εργοδότη σας, μαζί με τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Το παρακρατούμενο ποσό αποδίδεται στη στο κράτος και συμψηφίζεται στο φόρο του έτους, ο οποίος υπολογίζεται με την κατάθεση της ετήσιας φορολογικής δήλωσης και ανάλογα προκύπτει η επιστροφή του στο φορολογούμενο ή όχι. Για τους περισσότερους μισθωτούς, η εν λόγω κράτηση από τον εργοδότη καλύπτει πλήρως τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος. Τα πραγματικά ποσοστά φόρου εισοδήματος ακολουθούν ένα σύστημα βημάτων: το ετήσιο εισόδημα (που μειώνεται από τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης) είναι χωρίς φόρο εισοδήματος μέχρι περίπου 3633 Euro, για τα επόμενα 3633 Euro πληρώνετε 21%, για τα επόμενα 14535 Euro το ποσοστό είναι 31%, τα επόμενα 29069 Euro φορολογούνται κατά 41%, και όλο το εισόδημα ανωτέρω φορολογείται κατά 50%. Το ποσοστό Φ.Π.Α είναι κανονικά 20%. Εάν είστε αυτοαπασχολούμενος, οφείλετε να καταβάλλετε το φόρο εισοδήματος υπό μορφή τριμηνιαίων προκαταβολών, και να υποβάλλετε φορολογική δήλωση το αργότερο στις 31 Μαρτίου του έτους που ακολουθεί το κάθε φορολογικό έτος. Οι φορολογικές αρχές θα σας αποστείλουν εκκαθαριστικό σημείωμα και πρέπει να εξοφλήσετε τον οφειλόμενο φόρο εντός προθεσμίας ενός μηνός. Η καθυστέρηση κατά την εξόφληση φόρων πέραν ενός ορισμένου ποσού επισύρει κυρώσεις. Δεν υφίσταται φόρος περιουσίας στην Αυστρία. Για συμβουλές και περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να αποταθείτε στην αρμόδια φορολογική υπηρεσία της περιοχής σας ή στον διαμεσολαβητή (Volksanwaltschaft). Ο αρμόδιος για φορολογικά ζητήματα διαμεσολαβητής του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομικών μπορεί επίσης να σας παράσχει χρήσιμες συμβουλές [5].

2.5. Παραμεθόριοι εργαζόμενοι (μηχανικοί)

Η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζεται και στους παραμεθόριους εργαζομένους, δηλαδή στα άτομα που εργάζονται σε κάποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαφορετική από εκείνη στην οποία διαμένουν. Ωστόσο, ο ορισμός του παραμεθόριου εργαζομένου είναι δυνατόν να ποικίλλει ανάλογα με τον τομέα (π.χ. φορολογικό δίκαιο, δικαίωμα διαμονής, κοινωνική νομοθεσία, κτλ.).

Λόγω της ειδικής κατάστασης των παραμεθόριων εργαζομένων, οι οποίοι εξ ορισμού απασχολούνται σε μία χώρα διαφορετική από εκείνη στην οποία διαμένουν, το κοινοτικό

δίκαιο δεν απαιτεί από την χώρα εργασίας την έκδοση αδειών διαμονής. Πάντως, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκδίδουν μια ειδική άδεια [5].

Η έννοια του παραμεθόριου εργαζομένου δεν ορίζεται με ιδιαίτερα σαφή τρόπο όσον αφορά στο δικαίωμα διαμονής. Ως παραμεθόριος εργαζόμενος νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, ενώ έχει την κατοικία του σε κάποιο κράτος μέλος, στο οποίο συνήθως επιστρέφει καθημερινά ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα, εργάζεται σε ένα άλλο κράτος-μέλος [5].

Οι κοινοτικοί κανόνες για την κοινωνική ασφάλιση περιλαμβάνουν συγκεκριμένες διατάξεις για τους παραμεθόριους εργαζομένους. Ο κοινοτικός ορισμός του παραμεθόριου εργαζομένου (που χρησιμοποιείται στην κοινοτική νομοθεσία για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης) αναφέρει ότι πρόκειται για μισθωτούς ή αυτοαπασχολούμενους, οι οποίοι ασκούν κάποια επιχειρηματική δραστηριότητα σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της κατοικίας τους και στο οποίο επιστρέφουν μια φορά τουλάχιστον την εβδομάδα.

Όταν οι εργαζόμενοι που δεν κατοικούν μόνιμα στη χώρα απασχόλησής τους (η κατηγορία αυτή μπορεί να είναι ευρύτερη από εκείνη των παραμεθόριων εργαζομένων) φορολογούνται στη χώρα αυτή, η αρχή της μη διάκρισης που προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο την υποχρεώνει, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να τους αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο με τους εργαζομένους που είναι μόνιμοι κάτοικοι. Αυτό συμβαίνει όταν ένας εργαζόμενος που δεν είναι μόνιμος κάτοικος βρίσκεται σε συγκρίσιμη κατάσταση με εκείνη ενός μόνιμου κατοίκου, δηλαδή όταν αποκτά το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο των εισοδημάτων του στη χώρα εργασίας του και τα εισοδήματά του στη χώρα διαμονής του δεν είναι επαρκή ώστε να φορολογηθούν. Λαμβάνονται επίσης υπόψη η προσωπική και η οικογενειακή τους κατάσταση. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, η χώρα απασχόλησης πρέπει να παρέχει στους εργαζομένους που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι τις ίδιες φορολογικές ελαφρύνσεις, λόγω οικογενειακής κατάστασης, με αυτές που παρέχει στους μόνιμους κατοίκους.

Η φορολογική μεταχείριση των παραμεθόριων εργαζομένων είναι μάλλον πολύπλοκη. Για το λόγο αυτό είναι προτιμότερο να ζητούνται συμβουλές από την τοπική φορολογική υπηρεσία στον τόπο εργασίας ή σε κάποιον ειδικό για φορολογικά θέματα.

Εάν ο παραμεθόριος εργαζόμενος δεν διαμένει στη Αυστρία, αλλά εργάζεται εκεί, η Αυστρία συνήθως έχει το δικαίωμα να φορολογήσει το εισόδημα που προέρχεται από την απασχόλησή του (μολονότι αυτό μπορεί να εξαρτάται από το χρόνο παραμονής του στην Αυστρία). Ο μετακινούμενος μπορεί να δικαιούται ορισμένες ή όλες τις φορολογικές απαλλαγές που παρέχονται στους κατοίκους κατά τον υπολογισμό της οφειλής του, όσον

αφορά στους δανικούς εθνικούς και δημοτικούς φόρους εισοδήματος, που παρακρατούνται στην πηγή από τον εργοδότη σας.

Εάν ο παραμεθόριος δεν διαμένει στη Αυστρία, αλλά είναι εκεί αυτοαπασχολούμενος, η Αυστρία μπορεί να δικαιούται να φορολογήσει το εισόδημα που προέρχεται από τη μη μισθωτή απασχόλησή του (καθώς και άλλα εισοδήματα από αυστριακές πηγές). Ο μετακινούμενος μπορεί επίσης να δικαιούται ορισμένες ή όλες τις φορολογικές απαλλαγές που παρέχονται στους κατοίκους. Ο φόρος συνήθως καταβάλλεται μέσω ενός συστήματος προκαταρκτικών εκτιμήσεων σε δέκα μηνιαίες δόσεις.

Σχετικοί δικτυακοί τόποι και διευθύνσεις:

- Bundesarbeitskammer
Prinz-Eugen-Str. 20-22
1041 Vienna
AUSTRIA
Τηλ.: (+43) 150165/2388
Φαξ: (+43) 150165/2199

- Arbeitsmarktservice Österreich
Bundesgeschäftsstelle
(EURES Österreich)
Dr. Richard Bauer
Treustrasse 35-43
Vienna
AUSTRIA
Τηλ.: (+43) 1331 780
Φαξ: (+43) 1331 78150,

2.6. Σχόλια-Παρατηρήσεις

Η Αυστρία παρέχει ιδανικές συνθήκες για την απασχόληση των μηχανικών, ειδικά σε τομείς που άπτονται της έρευνας και των τεχνολογικών εξελίξεων, καθώς επίσης και στην βιομηχανία η οποία είναι αναπτυγμένη στη χώρα. Βρίσκεται σε ισχυρή θέση και αποτελεί μία από τις πλουσιότερες και σταθερότερες χώρες της Ε.Ε.. Το οικονομικό σύστημά της δηλαδή, οικονομία ελεύθερης αγοράς με ισχυρή έμφαση στους κοινωνικούς παράγοντες που ευνοούν τον οικονομικά λιγότερο προνομιούχο, στοχεύει

σε ένα επιτυχές μοντέλο συνεργασίας οικονομίας και κοινωνικών παροχών. Με βάση τα παραπάνω η οικονομική κατάσταση της χώρας σήμερα, αλλά και οι προβλέψεις για τη μελλοντική της πορεία, αποτελούν εχέγγυα για γρήγορη απορρόφηση στην αγορά εργασίας με ικανοποιητικές απολαβές. Παράλληλα, η κοινωνική ασφάλιση και οι κρατικές παροχές μπορεί να επιβαρύνουν με τον πολίτη με υψηλή φορολογία, συμβάλλουν όμως στη διαμόρφωση άνετης και ασφαλούς διαβίωσης.

2.7. Χρήσιμες διευθύνσεις

Στον παρακάτω πίνακα αναφέρονται συνοπτικά οι κυριότερες χρήσιμες διευθύνσεις για την Αυστρία.

Πληροφορίες για την Αυστρία	www.austria.gv.at
<u>Υπουργεία – Διάφοροι οργανισμοί</u>	
Austrian Academic Exchange Service (OAD)	www.oead.ac.at
Austrian Research Information System	www.auris.ac.at
Austrian Science Fund (FWF)	www.fwf.ac.at
Austrian Institute of Economic Research (WIFO)	www.wifo.ac.at
Career Center, WU- Wien	www.wu-wien.ac.at/inst/zbp
Institute f. Advanced Studies (HIS)	www.his.ac.at
International Research Center for Cultural Studies	www.adis.at/dit
Bureau f. Int. Research a.Technology Cooperation (BIT)	www.univie.ac.at/bit
Ministry of Economic and Business Affairs	www.bmwa.gv.at
Ministry of Education	www.bmbwk.gv.at
Ministry of Transport	www.bmvit.gv.at
Ministry of Science, Technology and Innovation	www.bmwf.gv.at
Gewerkschaft Kunst-Medien-freie Berufe (art-media-freelancers)	www.kmsfb.at/
Gewerkschaft der Gemeindebediensteten (τοπικές δημόσιες υπηρεσίες)	www.oegb.or.at/gdg/index.htm
Gewerkschaft der Eisenbahner (υπηρεσίες σιδηροδρόμων)	www.oegb.or.at/gde/index2.html
ειδική ομάδα ενδιαφέροντος P&MS στον ιδιωτικό τομέα	www.interesse.at
Gewerkschaft der Privatangestellten (υπάλληλοι του ιδιωτικού τομέα)	www.gpa.at/index.htm
Gewerkschaft der ÖffentlichenBediensteten (ομοσπονδιακές δημόσιες υπηρεσίες, εκπαίδευση)	www.goed.or.at/
Gewerkschaft der - und Fernmeldebediensteten (δημόσιο ταχυδρομείο και τηλεπικοινωνίες)	www.oegb.or.at/gewerkschaften/post/index.html

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1]: Ιστοσελίδα της κρατικής υπηρεσίας www.austria.gv.at
- [2]: Ιστοσελίδα της κρατικής υπηρεσίας www.help.gv.at
- [3]: Ιστοσελίδα www.eurocadres.org/mobilnet
- [4]: Ιστοσελίδα της Αυστριακής Ένωσης Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (ÖIAB) : www.oiab.at
- [5]: Ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, <http://citizens.eu.int/citizens>
- [6]: Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία των Εθνικών Ενώσεων των Μηχανικών (FEANI) www.feani.org.at
- [7]: Ομάδα εργασίας «Η ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ», ΤΕΕ/ΤΚΜ , 1999-2000
- [8]: Ιστοσελίδα της Υπηρεσίας απασχόλησης(Arbeitsmarktservice /AMS) : www.ams.or.at
- [9]: Ιστοσελίδα www.overseasdigest.com
- [10]: Ιστοσελίδα www.rotman.utoronto.ca/Exchangeprogram/profile-tsinghua.htm.
- [11]: Ιστοσελίδα της Αυστριακής Ένωσης Μηχανικών (VOI) : www.voi.at